

Список використаних джерел:

1. Манакін В. М. Мова і міжкультурна комунікація. К.: ВЦ «Академія», 2012. 354 с.
2. Кириліна А. В. Гендер: лінгвістичні аспекти: монографія. К. : Ін-т соціології РАН, 1999. 343 с.
3. Шлєіна Л.І. Гендерна культура студентської молоді в умовах закладу вищої освіти. Науковий збірник «Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка». № 20 Том 3, 2018. С.176-179.

Науковий керівник: Шлєіна Л. І., ст. викладач кафедри СГН

ДІЯЛЬНІСТЬ МЕЛІТОПОЛЬСЬКОГО ТОВАРИСТВА «МЕМОРІАЛ» У 1989-1991 РР..

Скребейко С.П., *sergeyskrebeyko@gmail.com*

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Лібералізація суспільно-політичного життя в УРСР у другій половині 1980-х рр. спричинила появу цілої низки неформальних громадських груп антикомуністичної спрямованості. Серед неурядових об'єднань, що стояли в авангарді національного відродження України безумовно виділяється історико-просвітницьке товариство «Меморіал».

Досить плідною була діяльність Мелітопольського товариства «Меморіал», створеного в грудні 1989 р.. Головою організації обрано Героя Радянського Союзу, генерал-майора авіації у відставці М.О. Опришка. До керівного складу увійшли також представник міськкому комсомолу Л. Власенкова і працівник міськвійськкомату А.А. Корнєєв. Вдалий підбір керівництва на деякий час захистив товариство від нападок з боку партійних органів. Але незабаром ситуація змінилася, «Меморіал» очолив колективний орган, що складався з трьох співголів: доцента Мелітопольського педінституту, кандидата біологічних наук С.В. Воловника, викладача Мелітопольського інституту сільського господарства М.В. Кумока, та молодшого наукового співробітника Мелітопольського міського краєзнавчого музею В.М. Тимофєєва.

Протягом 1990 – початку 1991 рр. товариство видавало інформаційний бюлетень під назвою «Мелітополь. Меморіал» тиражем кілька сотень екземплярів і поширювалося серед жителів міста і району. Всього вийшло 12 випусків, надрукованих російською мовою. Редактором видання був Ю.В. Корнієнко. У першому випуску бюлетеня «Мелітополь. Меморіал» у січні 1990 р. були опубліковані програмні документи товариства, започаткована рубрика «Реабілітовані», в якій публікувалися списки жертв сталінських репресій на Мелітопольщині [1, с. 2].

Значну увагу в інформаційному віснику приділено «білим плямам» радянської історії, зокрема військовій тематиці. Четвертий випуск бюлетеня присвячений подіям Другої світової війни. Висловлено думку, що репресії проти керівного складу армії напередодні війни, призвели до величезних жертв населення в майбутньому. «...Якби не страшний 37-ий рік, не було б страшного літа 41-го року» – зазначено в публікації [2, с. 1]. Окремий спецвипуск присвячено дослідженню причин та жахливих реалій голоду 1932-1933 рр. в Україні. Наводяться спогади очевидців – мешканців сіл Мелітопольського району [3, с.2]. В жовтні 1990 р. спільно з місцевим Рухом було проведено мітинг-реквієм за присутності двохсот осіб, присвяченому пам'яті жертв політичних репресій.

19 січня 1991 р. в лекційному залі краєзнавчого музею Мелітополя були підведені підсумки роботи організації. Учасниками звітної конференції стали члени товариства,

реабілітовані громадяни та члени їх сімей, депутати міськради, відповідальні працівники міськвиконкому [4, с.3].

Отже, провідним напрямком діяльності Мелітопольського товариства «Меморіал» в напрямку відновлення історичної правди став пошук доказів здійснення репресій радянською владою впродовж 30-х – поч. 50-х рр. ХХ ст.. Важливим моментом заповнення «білих плям» історії України стало питання колективізації і голоду 1932-1933 рр..

Список використаних джерел

1. Реабилитированы. Мелитополь. Мемориал. 1990. №1 (Январь). 4 с.
2. Цифры и факты. Мелитополь. Мемориал. 1990. №4 (Май). 4 с.
3. Пришел голод. Мелитополь. Мемориал. 1990. №5-6 (Май-июнь). 6 с.
4. Тимофієв В. Конференція товариства «Меморіал». Серп і молот. 1991. 30 січня. 7 с.

Науковий керівник - Михайлов В.В., к.і.н., старший викладач кафедри СГН

ВИЗНАЧАЛЬНІ ФАКТОРИ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО КЛІМАТУ ТРУДОВОГО КОЛЕКТИВУ

Стоєва Т. С., stoeva1997@gmail.com

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Протягом багатьох років проблема соціально-психологічного клімату колективу залишалася актуальною через зростаючі вимоги до рівня психологічної включеності людини в її трудову діяльність, постійне зростання її домагань, ускладнення психічної життєдіяльності людей.

Психологічний клімат, за визначенням Ю. П. Платонова, це комплексний емоційно-психологічний стан колективу, що відображає ступінь задоволеності працівників різними факторами життєдіяльності. Основними показниками соціально-психологічного клімату трудового колективу є прагнення до збереження цілісності групи, сумісність, спрацьованість, згуртованість, контактність, відкритість, відповідальність [5, с. 23].

Розглядаючи основні фактори соціально-психологічного клімату, слід зазначити, що будь-яка група функціонує, маючи перед собою певні цілі. Як зазначає Т. Галкіна, величезне значення для формування соціально-психологічного клімату трудового колективу, має усвідомлення кожної людини загальних цілей з цілями місця, де вони працюють. Вона зазначає, що в тому випадку, коли кожен працівник цілком відданий своїй організації, її цілям, це позитивно впливає на роботу організації [1, с. 38].

Серед факторів, що обумовлюють психологічний клімат в колективі, дослідники виділяють фактори макросередовища і мікросередовища. Я. К. Коломінський, говорячи про фактори макросередовища, зазначає, що це так звані зовнішні впливи: особливості сучасного етапу соціально-економічного розвитку країни, діяльність організаційних органів управління та самоврядування, громадських організацій і т. ін. [2].

Під факторами мікросередовища розуміються матеріальне і духовне оточення кожного члена колективу. А. В. Морозов звертає увагу на те, що важливою групою факторів мікросередовища, що впливають на соціально-психологічний клімат трудового колективу, є предметно-речова сфера його діяльності, тобто весь комплекс технічних, технологічних, санітарно-гігієнічних і організаційних елементів. Явища і процеси, що відбуваються в групі, заслуговують на пильну увагу, тому що вони також є відображенням людського мікросередовища. [4, с. 226]. Ще одним фактором, що впливає на соціально-психологічний клімат колективу, є індивідуальні психологічні особливості кожного члена групи. Колектив - це не просто сума цих особливостей, а нове утворення.